

Ματέρα

Στίχοι: **Θανάσης Παπακωνσταντίνου**

Μουσική: **Θανάσης Παπακωνσταντίνου**

Εκτελέσεις:

νάσης Παπακωνσταντίνου

Πίνω καφε κι η ρέμβη μου παλεύει με τον ήλιο
και με τα ασυλλόγιστα πουλιά που παίζουν γύρω.

Αέρας την αμμόπετρα σαν εραστής τη γλύφει
σπήλαιο φτιάχνει για Χριστό και δώμα για τη λήθη.

Κι ένα λαγούμι σκοτεινό να `ρχονται νυχτερίδες
μαζί και ο Πετρόπαυλος να δει αυτά που είδες.

Βλέπω σημαίες τρίχρωμες και ρούχα απλωμένα
για σώματα αγέννητα, ίσως και πεθαμένα.

Βλέπω κι έναν απέθαντο στ αντικρινό μπαλκόνι
καπνίζει και η σκέψη του πέφτει και τον πλακώνει.

Γριά Ματέρα δύστροπη φύγαν οι κολασμένοι
στα καλντερίμια αγκομαχούν τώρα οι ταϊσμένοι.

Ο σκελετός που βρέθηκε σε μια σπηλιά στο Sassi
"σε βλέπω κόκκαλο" μου λέει "αγαπητέ Θανάση".

Φοράει τη σάρκα του ξανά, μπλέκει με τους τουρίστες
γελάει σαν δει πως έγιναν οι απόπατοι σουίτες.

Ο τρωγλοδύτης ξένοιαστος κλάνει σε κάθε βήμα
και στον καφέ που χαίρομαι υψώνεται ένα κύμα.

Τιο κύμα φέρνει ταραχή, ίσως η καφεΐνη
μα ίσως κι η επίγνωση πως μια κλανιά θα μείνει.

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 22-12-2018

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=98300